

Sygn. akt III KZ 17/17

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **P. N.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 marca 2017 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w R.

z dnia 7 listopada 2016 r., sygn. akt V Ka (...)

o odmowie przyjęcia kasacji,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W dniu 30 sierpnia 2016 r. do Sądu Okręgowego w R. wpłynął wniosek P. N. (złożony w administracji Aresztu Śledczego w G. w dniu 25 sierpnia 2016 r.) o doręczenie wyroku tego Sądu z dnia 23 sierpnia 2016 r., sygn. akt V Ka (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G. z dnia 12 kwietnia 2016 r., sygn. akt II K (...), wraz z uzasadnieniem. Orzeczenie Sądu odwoławczego wraz z pisemnymi motywami oraz pouczeniem o zasadach wniesienia kasacji zostało doręczone skazanemu w dniu 22 września 2016 r.

W dniu 24 października 2016 r. P. N. złożył w administracji Aresztu Śledczego pismo zatytułowane „Wniosek”, które w oparciu o przepis art. 118 § 1 i 2 k.p.k. potraktowane zostało jako kasacja.

Zarządzeniem z dnia 7 listopada 2016 r., sygn. V Ka [...], Przewodniczący V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w R. na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. odmówił przyjęcia kasacji osobistej skazanego, jako złożonej po terminie.

Zażalenie na to zarządzenie odebrane w dniu 10 października 2016 r., złożył w dniu 17 października 2016 r. (adnotacja administracji Aresztu Śledczego) P. N.. Nietrzymanie terminu uzasadniał załamaniem się po negatywnym dla niego rozstrzygnięciu Sądu drugiej instancji podnosząc jednocześnie argumenty, które w jego ocenie obligowały sąd *ad quem* do uchylenia wyroku sądu *meriti* i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego na uwzględnienie nie zasługuje.

W sprawie tej oczywistym jest, że określony w art. 524 § 1 k.p.k. termin 30-dniowy do wniesienia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w R. upływał w dniu 22 października 2016 r., o czym skazany był w sposób właściwy pouczony przy doręczaniu mu orzeczenia Sądu odwoławczego wraz ze sporządzonym na jego osobisty wniosek uzasadnieniem. Nietrzymanie wskazanego wyżej terminu obligowało więc prezesa sądu (w tym wypadku przewodniczącego wydziału – art. 93 § 2 k.p.k.) do wydania decyzji w oparciu o powołane w zarządzeniu przepisy art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k.

W złożonym zażaleniu skarżący nie wskazał na żadne tego rodzaju okoliczności, które poprawność wydanego w powyższym przedmiocie zarządzenia mogłyby podważyć. Nie stanowi w szczególności takiej okoliczności podnoszona przez skarżącego jego kondycja psychiczna związana z negatywnym rozstrzygnięciem instancji *ad quem*, bowiem o treści wydanego w jego sprawie wyroku Sądu drugiej instancji wiedział on już w dniu 23 sierpnia 2016 r. będąc obecny na jego ogłoszeniu, a następnie składając w terminie wniosek o sporządzenie uzasadnienia tego orzeczenia. Tym samym twierdzenie, że taki stan utrzymywał się również po dwóch miesiącach od daty uzyskania jednoznacznej wiadomości o zapadłym rozstrzygnięciu, uznać należy za niczym nieuprawdopodobnioną supozycję.

Mając na uwadze powyższe oraz brak podstaw do orzekania w zakresie szerszym z urzędu postanowiono jak na wstępie.

Od postanowienia niniejszego środek odwoławczy nie przysługuje (art. 426 § 1 k.p.k.).

l.n